

Η ΔΙΑΓΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν συγγραμμά, ἀληθεὶς παρθεῖον εἰς τὴν γράμην ἡμῶν ὑπηρεσίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστεροῦ καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς κατὰς.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

Περίοδος Β'.—Τόμ. 4ος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1897

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0, 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσεως

Ἔτος 19ον.—Ἀριθ. 46

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια ἴδε Σελ. 337)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ

Ἐν τούτοις ἡ ἐν Δρέσδῃ νίκη ὑπῆρξε διὰ τὸν Ναπολέοντα ἐν τῶν τελευταίων μερδιαμάτων τῆς τύχης. Μετ' ὀλίγον ἔφθασεν εἰς Παρίσιους ἡ εἶδησις μεγάλου ἀτυχήματος: Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνίκηθη ἐν Λειψία, κατὰ τὴν αἵματηράν καὶ λυσσαλέαν ἐκείνην μάχην, τὴν ὁποίαν οἱ Γερμανοὶ ἀπεκάλεσαν «μάχην τῶν Ἑθνῶν». Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα εἶχον περιζώσῃ τὸν Ναπολέοντα διὰ κύκλου σιδηροῦ. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἡγωνίσθη ἀπεγνωσμένως κατὰ δυνάμεων διπλασίων καὶ τριπλασίων τῶν ἰδικῶν του. Καὶ ἡ προδοσία ἀπετελείωσεν ὅ,τι εἶχεν ἀρχίσῃ ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχή. Παρασυρθέντες ὑπὸ τοῦ Βερναρδόττη—στρατάρχου ἄλλοτε τῆς Αὐτοκρατορίας, τὸν ὁποῖον ὁ Ναπολεὼν εἶχεν ἐμπλήσῃ τιμῶν, καταστήσας αὐτὸν καὶ Διάδοχον τῆς Σουηδίας (*),—δώδεκα χιλιάδες Σάξωνες, ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἔστρεψαν τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Γαλλίας.

Κατ' οὐδένα τρόπον ἤθελε νὰ παραδεχθῇ ὁ Ἐκτωρ, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνίκηθη. Αὐτὸς νὰ ὑποχωρήσῃ; ἔλεγεν· ἀδύνατον! δὲν ἦτο ὑποχώρησις ἦτο κίνησις πρὸς τὰ ὀπίσω, στρατήγημα καὶ οὐδὲν πλεόν. . . .

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐφίλονεῖ-
κουν συνεχῶς μὲ τὸν πολίτην Δαγκέν.

—Μὰς τα ἔκαμε ρόϊ δὲ ὁ κύριος Αὐτοκράτωρ σου! ἔλεγεν ὁ γηραιὸς δημοκρατικός. Ἐντὸς ἑξ μηνῶν θὰ ἔχωμεν τοὺς συμμάχους μέσα εἰς τὸ Παρίσι!

—Ποτέ! ἀπήντα ὁ Ἐκτωρ ζωηρῶς. Ὅσῳ ζῇ ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐχθρὸς

δὲν θὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας!

—Καλὸ· αὐτὸ θὰ το ἰδοῦμε! Καὶ πρῶτον, ἐπειδὴ εἶνε Αὐτοκράτωρ, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε καὶ ἀθάνατος. Ἐπειτα, φίλε μου, πῶς τα θέλεις! Εἴμπορεῖ, καλέ, ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ τὰς ἐκατὸν ἢ ἐκατὸν πενήντα χιλιάδας του, νὰ τα βάλῃ μὲ τὸ μισθὸ ἑκατομύριον τῶν συμμάχων; . . . Ἔστω, ὅταν διδῇ μάχην αὐτὸς, προσωπικῶς, νικᾷ. Ἀλλὰ εἴμπορεῖς νὰ πῇς τὸ ἴδιο καὶ διὰ τοὺς σωματάρχας του; Νά, ὁ σωματάρχης Οὐδινόντης ἐνίκηθη εἰς τὸ Γκροσμπέρεν ὁ Μακδοβάλδος εἰς τὸ Κάτσμπαχ ὁ Βανδὰμ ἡχμαλωτίσθη εἰς τὸ Κούλμ ὁ Νεύ, καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Νεύ, ὁ ἀνδρεῖος τῶν ἀνδρείων, ἔτσακίσθη εἰς τὸ Δέννεβιτς. Ὁ Ναπολεὼν εἶνε πλέον ἐξηντλημένος. Ἐπῆρε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὅσους στρατιώ-
τας ἤμποροῦσε νὰ πάρῃ. Ἀς κτυπᾷ ὁ-



σὺ θέλῃ τώρα τὴν γῆν μὲ τὸ πόδι τοῦ ὄχι λεγῶν, ἀλλ' οὔτε ἓνας στρατιώτης δὲν θὰ ἐξέλθῃ. Οἱ ἄλλοι ἀπειν-
τίας ἔχουν ἐφεδρείας σημαντικὰς καὶ ἂν ὑπεχώρησαν πρὸς στιγμὴν, θὰ ἐπιστρέψουν πολυαριθμότεροι καὶ ἰσχυρότεροι.

—Ὁ μέγας ἀνὴρ ἴσα-ἴσα εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ ἐσχάτου κινδύνου φαίνεται! εἶπεν ἀποφθεγματικῶς ὁ Ἐκτωρ. Ἐκεῖ ποῦ νομίζουν ὅλοι ὅτι κατεστράφη. . . .

—Ναί, ναί, διέκοψεν ὁ Δαγκέν· δὲν θέλω νὰ πῶ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ μὰς ἐγκαταλείψῃ, πρὶν κάμῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε ἀνθρωπίνως δυνατόν διὰ νὰ μὰς σώσῃ. Λέ-

«Φρενητιώδεις ἐπευφημαὶ τῷ ἀπεκρίθησαν.»
(Σελ. 363, στήλ. α'.)

(*) Ὁ Βερναρδόττης οὗτος, τῇ ἀπαιτήσῃ τοῦ Ναπολέοντος, υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας Ἰωάννου Π' τῷ 1810, καὶ ἐγένετο Διάδοχος τοῦ σουηδικοῦ Θρόνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆλθε τῷ 1818, βασιλεύσας ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάρολος ΔΙ'.

πρόθυρα; ἔλεγεν. "Οχι, πρέπει νὰ πο-
λεμήσωμεν, καὶ ὅταν νικηθῶμεν, τότε
εἰμποροῦμεν νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ εἰ-
ρήνης. Ναί, τὴν θέλω τὴν εἰρήνην",
ἀλλὰ τὴν θέλω ἀσφαλῆ καὶ ἔντιμον. Ἡ
Γαλλία στηρίζεται εἰς ἐμέ. Δὲν θέλω
νὰ κάμω τίποτε ἐξευτελιστικὸν δι' αὐτὴν
καὶ δι' ἐμέ. — Μάθετε, ἔλεγεν ἀκόμη,
ἡμέρας τινὰς βραδύτερον, πρὸς τοὺς ἀν-
τιπροσώπους, μάθετε ὅτι ἀπονήσκω,
ἀλλὰ δὲν ἀτιμάζομαι. Ἐντὸς τριῶν μη-
νῶν θὰ ἔχωμεν εἰρήνην, ὁ ἐχθρὸς θὰ
καταστραφῇ, ἢ ἐγὼ θὰ εἶμαι νεκρός.
"Ὅποιος τολμήσῃ νὰ πατήσῃ τὸ γαλλι-
κὸν ἔδαφος, πολὺ γρήγορα θὰ μετα-
νοήσῃ!

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἐν ᾧ
ὁ "Ἐκτωρ" ἠλπίζεν ὅτι θὰ τον ἐκάλει
πλησίον του, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπανήλθε
διὰ νὰ προσετοιμάσῃ νέαν ἐκστρατείαν.

Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, μεθ' ὅλας τὰς
ἀνησυχίας καὶ τοὺς φόβους, οἱ ὁποῖοι
συνεῖχον πᾶσαν καρδίαν, ἡ Αὐτὴ ἐπα-
νέλαβε τὴν συνήθη τῆς ζωῆς. Ὁ Αὐ-
τοκράτωρ ἤθελε νὰ διασκεδάσῃ, ἢ τοῦ-
λάχιστον νὰ φαίνωνται ὅτι διασκεδάζουν,
Αἱ εἰσὶ καὶ οἱ χοροὶ διεδέχοντο ἀλλή-
λους, εἰπὲρ ποτε λαμπρότεροι! οἱ δὲ
αὐλοὶ ἤρχισαν πάλιν τὰς ὑποκλίσεις
καὶ τὰς κολακείας, ἐπιδοκιμάζοντες ὅτι
ἔλεγεν ἡ ἑκαμένη ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ δου-
λικὴν προθυμίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπέζη-
μιώνοντο κατόπιν, κακολογοῦντες αὐ-
τὸν ὀπίσω του...

Ὁ "Ἐκτωρ" ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά
του παρὰ τῷ Ναπολέοντι, ὁ ὁποῖος τὸν
ἐδέχθη μὲ τὴν συνήθη του εὐμένειαν.

— Λοιπὸν; τῷ εἶπε, σύρων ἐλαφρῶς
τὸ αὐτί του, εἶσαι εὐχαριστήμενος ποῦ
ἔχεις ἀδελφὴν;

— Πῶς, Μεγαλειότατε; τὸ εἰξέυρετε;

— Καὶ μήπως ἐγὼ δὲν ἤξεύρω τὰ
πάντα; ... Ἐξαιρουμένη νὰ εἶνε τὸσον
χαριτωμένη ἡ Δνὶς Λουκία Μορανζή, ἢ
μαῖλλον ἡ Δνὶς Ἐρριέττα Ἀλβα;

— Βεβαίως, Μεγαλειότατε! ἀπὴν-
τησεν ὁ "Ἐκτωρ", ἀπορῶν πῶς ὁ Αὐτο-
κράτωρ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε
νὰ ἀγαγγίλῃ κάτι νέον, ἦτο τὸσον πολὺ ἐ-
νήμερος εἰς τὰ οἰκογενειακά του, — καὶ
εἶμαι πάρα πολὺ εὐτυχής!

— Τὸ πιστεύω! εἶπεν ὁ Ναπολεὼν.
μοῦ φαίνεται δέ, προσέθεσεν ἀστεειόμε-
νος κατὰ βάθος, ὅτι τώρα ποῦ ἔχεις
τόσῳ εὐχάριστον συντροφίαν, δὲν θὰ εἶσαι
καὶ πολὺ πρόθυμος νὰ με ἀκολουθήσῃς
εἰς τὸν πόλεμον.

— Περισσότερον παρά ποτε, Μεγα-
λειότατε! ἀπήντησεν ὁ νεανίας ἐνθου-
σιωδῶς.

— Τότε λοιπὸν ἡσύχασε, εἶπεν ὁ
Αὐτοκράτωρ σοβαρῶς, διότι σοῦ προστοι-
μάζω τὴν εὐκαιρίαν νὰ κερδίσῃς τὰς ἐ-
πωμίδας τοῦ λοχαγοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ,
πήγαινε νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν κύριον Μο-

ρανζήν, ὅτι τὸν περιμένω αὐριον τὸ
πρωί.

Τὴν ἐπομένην ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν
Ἀρχείων ἀνήλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα,
κατόπιν τῆς προσκλήσεως τοῦ Αὐτοκρά-
τορος.

— Ἐν πρώτοις, φίλε μου, τῷ εἶπεν
ὁ Ναπολεὼν, ὁφείλω νὰ σας εὐχαριστή-
σω, διότι ἐσπεύσατε νὰ μου ἀναγγεί-
λετε τὴν λύσιν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος,
τὸ ὁποῖον, ὁμολογῶ, μ' ἐνδιέφερε πολὺ.
Εἶδατε λοιπὸν ὅτι ἡ καταπληκτικὴ αὐ-
τὴ ὁμοιότης δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὀφεί-
ται εἰς σύμπτωσιν;

— Δυστυχῶς εἶχατε πολὺ δίκαιον,
Μεγαλειότατε, καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἦτο
πολὺ σκληρὰ δι' ἐμέ.

— Σὲ ἐννοῶ κάλλιστα, φίλε μου.
Ἀλλὰ τὸ παιδί δὲν θὰ παύσῃ ποτε νὰ
σας ἀγαπᾷ. Τὸ ἀνεθάρψατε, τὸ ἀγαπᾷ-
σατε, τὸ ἐλατρεύσατε. Κατὰ τί διαφέ-
ρετε ἀπὸ πατέρα ἀληθινόν;

— Καὶ ὅμως, Μεγαλειότατε, δὲν εἶ-
μαι ὁ πατέρας τῆς! ... Τὸ μόνον τὸ
ὁποῖον μὲ παρηγορεῖ, εἶνε ὅτι, ἂν ἡ ἀ-
δελφὴ μου καὶ ἐγὼ—οἱ ὁποῖοι δὲν εἴμε-
θα πλέον νέοι— ἀποθάνωμεν πρὶν ὑπαν-
δρεῖσθαι, δὲν θὰ μείνῃ μόνῃ εἰς τὸν κό-
σμον, θὰ ἔχῃ προστάτην, ἀδελφόν.

Καὶ συγκρατῶν τὴν συγκίνησιν του
προσέθεσεν:

— Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης μὲ ἐ-
κάλεσε, νομίζω, διὰ νὰ μου ὁμιλήσῃ...

— Ναί, ἀκριβῶς περὶ τοῦ μέλλοντος
τῶν δύο αὐτῶν ἐνῶν.

— Μεγαλειότατε, τὸ μέλλον τῆς Λου-
κίας... τῆς Ἐρριέττας εἶνε ἐξησφαλι-
σμένον. Ἐγὼ μίαν μικράν, ἀλλ' ἀρκε-
τὴν περιουσίαν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ θετὴ μου
θυγάτηρ θὰ εὐχαριστηθῇ μὲ αὐτήν, ὅπως
θὰ ἡχαριστεῖτο καὶ ἡ ἀληθινή μου θυ-
γάτηρ.

— Ἄλλ' ὁ "Ἐκτωρ";

— Ὁ "Ἐκτωρ";

— Ναί, πρὸ δέκα ἐτῶν. θὰ ἔλεγα:
εἶνε ἀξιωματικὸς μου, λαμπρὸν στάδιον
ἀνοίγεται πρὸ αὐτοῦ, δὲν ἔχει παρὰ νὰ
βαδίσῃ ἐμπρός. Ἀλλὰ σήμερον;... Τίς
οἶδεν!... ὁ πόλεμος θὰ ξαναρχίσῃ, ἢ μ-
πορεῖ καὶ νὰ φονευσθῇ. Θέλω λοιπὸν νὰ
ἐξασφαλίσω τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ, πρὸς
τὸ ὁποῖον τρέφω ἀνέκαθεν ἀγάπην πα-
τρικὴν. Ἡξεύρετε τίποτε περὶ τῶν κτη-
μάτων τῶν γονέων του; Ποῦ εὐρί-
σκονται;

— Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Νάντης.
Ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ μεγάλα πράγματα:
ἓνας πύργος, ἓνα δάσος γύρω-γύρω καὶ
μερικά ἄλλα ὑποστατικά. Τὸ ὅλον ἀντι-
προσωπεύει ἀξίαν διακοσίων μέχρι τρια-
κοσίων χιλιάδων φράγκων. Κατὰ τὸ τε-
λευταῖον μου ταξείδιον εἰς Νάντην,
ἐπειδὴ ἐνδιαφέρομαι πολὺ διὰ τὸ παιδί,
ἐφρόντισα νὰ ἴδω τοὺς τίτλους τῆς ἰδι-
οκτησίας τοῦ Ἀλβα. Εἶχον κατατεθῇ

ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κόμητος εἰς ἓνα Συμβο-
λαιογράρον, ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ εἶνε
φίλος μου.

— Καὶ τὰ κτήματα;

— Ἐδὴ μετέβησαν καὶ ἐπωλήθησαν.

— Καὶ ποῖος εἶνε σήμερον ἰδιοκτήτης;

— Κάποιος, ὁ ὁποῖος τὰ ἡγόρασεν
ὄχι καὶ πολὺ ἀκριβά, ἀλλ' εἶδεν ἔπειτα
ὅτι ἐλανθάνθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς
του, καὶ μου φαίνεται ὅτι θὰ ἐξέκαμνε
πολὺ εὐχαρίστως.

— Τότε λοιπὸν, ἀγαπητέ μου φίλε,
νὰ ὑπάγῃς τὸ ταχύτερον εἰς Νάντην
καὶ νὰ προσπαθήσῃς νὰ γοράσῃς αὐτὰ
τὰ κτήματα.

Ἐκάρθησεν εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἐχά-
ραξεν ὀλίγας γραμμὰς καὶ ἐγγχειρίζων
τὸ χαρτίον πρὸς τὸν κ. Μορανζήν, εἶπεν:

— Ἰδού, σὰς δίδω ἐν ἔνταλμα ἐπὶ τοῦ
ιδιαιτέρου μου ταμείου. Κάμετε γρήγο-
ρα, διότι δὲν ἔχωμεν νὰ χάνωμεν καιρόν.
Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἀγορὰ θὰ γίνη ἐπ' ὁ-
νόματι τοῦ "Ἐκτορος Ἀλβα, τοῦ ἐποίου
γίνουμαι ἐπίτροπος. Καὶ τώρα, ἄς ἐπα-
νέλθωμεν εἰς τὴν ἀδελφὴν.

— Σὰς εἶπα, Μεγαλειότατε, ὅτι δὲν
ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε. Ἐπιτρέψατέ
μοι λοιπὸν νὰ ποιοιθῶ ὅ,τι θὰ ἤθελεν ἡ
Ὑμετέρα Μεγαλειότης νὰ κάμῃ ὑπὲρ
αὐτῆς. Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἦτο
πλέον ἰδική μου, ἂν ἀφ' οὗ δὲν μοι ὀφεί-
λῃ τὸ ζῆν, δὲν θὰ μοι ὀφείλῃ τοῦλάχιστον
τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

— Σὰς ἐννοῶ κάλλιστα, φίλε μου,
εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, μολοντί οἱ περὶ
ἐμὲ δὲν μ' ἔχουν συνηθίσῃ εἰς παρο-
μοίας ἀρνήσεως... Ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ
πλοῦτος δὲν ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ
σὰς ἀφίνω νὰ προικίσῃς μόνος τὴν θε-
τὴν σας θυγατέρα. Θὰ μοι ἐπιτρέψετε
μόνον νὰ τῇ προσφέρω μερικά κοσμήμα-
τα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ γυναῖκες ἀποδίδουν
μεγάλαν ἀξίαν.

Καὶ ἀνοίξας ἐν συρτάριον τοῦ γρα-
φείου του, ἐξήγαγε κομψὴν κοσμηματο-
θήκην καὶ τὴν ἤνοιξε.

Περιεῖχε λαμπρὸν περιδέραιον μὲ
πενταπλὴν σειρὰν μαργαριτῶν καὶ μὲ
πόρπην ἐξ ἀδαμάντων, ἐπίσης δὲ καὶ
δύο βραχιόλια ὅμοια, ὅπως ἐσυνεθίζοντο
τὴν εποχὴν ἐκείνην.

— Τὰ εἶχα προωρισμένα διὰ τὴν Αὐ-
τοκράτειραν τῆς Αὐστρίας, τὴν μητρὶν
τῆς συζύγου μου. Ἀλλ' ἀφότου δὲν
εἶνε πλέον φίλη μας, θὰ τα ἴδω μὲ πο-
λὺ μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν κοσμοῦντα
τὸν λαὸν καὶ τὰς χεῖρας τῆς μικρᾶς
μου φίλης Ἐρριέττας Ἀλβα.

— Ἀλλ' εἶνε πάρα πολὺ δι' ἡμᾶς,
Μεγαλειότατε! πάρα πολὺ!

— Ὡ, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ κόρη σας
δὲν θὰ εἶνε αὐτῆς τῆς γνώμης... Ἀφ'
οὗ δὲν θέλετε νὰ τὴν προικίσω, ἀφῆστέ
με τοῦλάχιστον νὰ τῇ προσφέρω τὸ γα-
μήλιον δῶρον.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΚΟΥΚΛΑ,
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ
ΚΑΙ Ο,ΤΙ ΑΛΛΟ ΘΕΛΑΤΕ



τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὴ μου Διάπλασι,
«Ὁ διαγωνισμὸς τὸν ὁποῖον προτείνεις
εἶνε ὠραϊότατος, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ ὅτι ὅλοι
αἱ συνδρομητρίαι αὐτοῦ εὐχαιροῦνται
θὰ μετασχηματίζωνται αὐτοῦ, τοῦ ὅσον εὐχαρίστου
καὶ εὐεργετικοῦ. Μάλιστα ὁ Διαγωνισμὸς
οὗτος μοῦ ἔδωκε τὴν ἰδέαν νὰ σου προτεί-
νω καὶ ἕτερον, ὁ ὁποῖος νομίζω ὅτι θὰ γίνη
δεκτὸς μετὰ μεγαλητέρας εὐχαριστήσεως:
Δηλαδή νὰ ραφθοῦν ἐνδύματα διὰ μικρὰ
παιδιά, ἡλικίας μέχρι πέντε ἐτῶν, καὶ τὰ
ἐνδύματα ταῦτα νὰ διανεμηθῶν ὑπὸ σοῦ
εἰς τοὺς δυστυχεῖς μικροὺς πρόσφυγας, οἵ-
τινες στεροῦνται ὅλων ἐνδυμάτων, ἰδίως τῶ-
ρα ὅτε ἐνέσκυψε πρωῒνως ὁ χειμὼν. Ὅσαι
λοιπὸν θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνι-
σμὸν αὐτόν, θὰ σου στείλουν ἐν ἡ δύο μι-
κρὰ ἐνδύματα—ἐπανωφόρια, φορέματα, ὑ-
ποκάμισα, κτλ.—ἐκείνη δὲ ἡ ὁποία θὰ στεί-
λῃ τὰ κάλλιον ἐρραμμένα θὰ κηρυχθῇ νι-
κήτρια καὶ θὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον. Ἐλπίζω,
ἀγαπητὴ Διάπλασι, ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη
καιρὸς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα μου αὐτῇ.
Σὲ ἀσπάζομαι

ΙΟΝ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Κατόπιν ἔλαβα μίαν ἐπιστολήν ἀπὸ
τὴν ἀγαπητὴν μου Κυανόλευ-
κον Σημαίαν, ἡ ὁποία μοῦ γράφει
τὰ ἴδια, πλήρως τρυφερότητος καὶ οἰ-
κτου πρὸς τὰ πτωχὰ παιδάκια τῶν προσ-
φύγων καὶ τῶν ἐφέδρων, προσθέτουσα
ὅτι ὁ μόνος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπι-
θυμῶ τὸν πολὺν πλοῦτον, εἶνε διὰ νὰ
δύναται νὰ δίδῃ περισσότερα. Ἐπίσης
μοῦ ἔγραψε καὶ ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης
Δὸν Κιχὼ τῆς ἄλλης ἐκτενὲς ἐπι-
στολήν, συνηγορῶν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς
ιδέας τῶν ἀσπρορρούχων, καὶ «διερμη-
νεύων» ὡς λέγει, τὰς σκέψεις πολλῶν
συνδρομητριῶν μου, τὰς ὁποίας ἤκουσεν
ἐκφραζομένας ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως
ἢ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Διαγωνισμοῦ
τῆς Ραπτικής.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται μαρτυροῦν εἰς ἄ-
κρον εὐγενὴ αἰσθημάτων καὶ δὲν δύναμαι
παρὰ νὰ σφίξω μετὰ συγκινήσεως τὰς ἐ-
μικρὰς χεῖρας, αἱ ὁποῖαι τὰς ἔγραψαν.
Ἐγὼ ὅμως μερικάς ἀντιρροήσεις, τὰς ὁ-

ποίας ἀναγκαῖον νομίζω νὰκούσουν ὅλοι:
Ὁ Διαγωνισμὸς τῆς Ραπτικῆς, με-
ταξὺ κορασιῶν τρυφερᾶς ἡλικίας, μόνον
διὰ τοῦτο εἰμπορεῖ νὰ γίνη, ἢ δι'
ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου, ἐπίσης τερ-
πνοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ, σὺν δὲ ὅσον
τὸς ἐν μικρῷ τὰ πάντα, καὶ
ἐπιτρέποντος νὰ κρίνῃ κανεὶς ὅσα τὸ
δυνατὸν ἀσφαλέστερον περὶ τῆς κοπι-
κῆς, ραπτικῆς καὶ κοσμητικῆς τέχνης
καὶ καλαισθησίας τῶν διαγωνιζομέ-
νων. Τοῦτο λοιπὸν ὀφείλα κυρίως νὰ
ἐπιδιώξω, ἀφ' οὗ ἐπρόκειτο περὶ Δια-
γωνισμοῦ Ραπτικῆς. Ἄν κατ' ἄλλον
τρόπον θὰ ὀφελούντο περισσότερον τὰ
ἅπαντα παιδιά, ὅμως θὰ ἐδλάπτετο ὁ
Διαγωνισμὸς καὶ ἐπομένως ἐκείνοι, οἱ
ὁποῖοι θὰ διηγωνίζοντο. Εἰς κάθε πρᾶγ-
μα, βλέπετε, ὁ πρῶτος σκοπὸς πρέ-
πει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ὁ Διαγω-
νισμὸς μας συνδυάζεται, καί, μὲ μίαν φι-
λανθρωπικὴν πράξιν, ἀλλὰ πρωτίστως
καὶ κυρίως εἶνε καὶ πρέπει νὰ μείνῃ
Διαγωνισμὸς.

Καὶ τώρα, τί πρέπει νὰ γίνη; Ὁ ἀ-
πορριφθῇ ἡ εὐγενὴς πρότασις τῶν φί-
λων μου;

«Οχι. Τὸ ζήτημα λύει θαυμασίως τὸ
Ἄσμα τοῦ Ὁρφέως, τὸ ὁποῖον
μοῦ γράφει μὲ τὴν συνήθη του γλυκύ-
τητα: «Θά σε παρακαλέσω νὰ μου ἐ-
πιτρέψῃς νὰ σου στείλω μαζὶ μὲ
τὴν κοῦκλαν μου καὶ κάτι τι ἄλ-
λο: κανὲν ἐσώρρουχον ἢ κανὲν φορεμα-
τάκι, διὰ νὰ δοθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὰ πτω-
χὰ παιδιά.»

Κ' ἐγὼ λοιπὸν ἀπαντῶ: «Εὐχαρί-
στος! Πολὺ εὐχαρίστος θὰ δεχθῶ ὅ,τι-
δήποτε ἄλλο χρήσιμον μοῦ στείλετε,
μαζὶ μὲ τὴν κοῦκλαν σας, διὰ τὰ πτω-
χὰ παιδιά.» Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ
εὐρεθῶ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δια-
νείμω εἰς τὰ πτωχὰ τὴν Πρωτοχρονίαν
καὶ κάτι περισσώτερον ἀπὸ μίαν κοῦ-
κλαν. Σὰς εὐχαρίστω πολὺ διότι τὸ ἐ-
σκέφθητε καὶ το ἠθελήσατε, καὶ σας
συγχαίρω. Ὅμως πρέπει νὰ λάβετε ὑπ'
ὄψιν σας τὰ ἑξῆς:

Α'.—Ὅτι μόνον αἱ κοῦκλας θὰ
διαγωνισθῶν. Συνδρομητρίαι, ἢ ὁποία
θὰ μοῦ στείλῃ μόνον ἀσπρορρούχα ἢ φο-
ρέματα διὰ τὰ πτωχὰ παιδιά, δὲν θὰ
λάβῃ μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν, ἀλλὰ
μόνον εἰς τὸν ἔρανον.

Β'.—Καμμία ἐκ τῶν διαγωνισθησο-
μένων δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ
μοῦ στείλῃ ἐκτὸς τῆς κοῦκλας καὶ ἄλλα
πράγματα. Αὐτὸ τὸ ἀφίνω καθολοκλη-
ρίαν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ εἰς τὴν δύνα-
μιν ἐκείνης.

Γ'.—Καὶ παρὰ τῶν μὴ διαγωνισθη-
σομένων δέχομαι ἀσπρορρούχα καὶ ἄλλα
εἶδη παιδικῆς ἐνδυμασίας διὰ τὴν Πρω-
τοχρονίαν. Ὅσοι δὲ κατοικοῦν μακρὰν
καὶ δὲν εἶνε εὐκόλως νὰ στείλουν εἶδη,

είμπορούν να στείλουν χρήματα, διὰ νὰ διανεμηθῶσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν λοιπῶν δώρων εἰς τὰ πτωχὰ παιδιά.

Δ'. — Πάντα τὰ ἀνωτέρω δέχομαι μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1897. Ὅχι ἀργότερα, διότι πρέπει νὰ τὰ ἔχω ἐγκαιρῶς, διὰ νὰ σκεφθῶ πῶς θὰ γίνη ἡ διανομή καὶ νὰ διοργανώσω τὰ κατ' αὐτήν.

Ε'. — Θὰ δημοσιευθῇ κατάλογος τῶν εἰσφερόντων καὶ τοῦ εἵδους τῆς εἰσφοράς ἐκάστου, ἀνεξαρτήτως τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν κουκλῶν.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τὸν ἔρανον δύνανται νὰ λάβουν μέρος ὅχι μόνον αἱ συνδρομηταὶ μου, ἀλλὰ καὶ οἱ συνδρομηταὶ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ των, διὰ νὰ συναχθῶν οὕτω ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσότερα πράγματα καὶ χρήματα καὶ νὰ χαροποιηθῶν τὴν Πρωτοχρονιὰν ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσότερα πτωχὰ παιδιά, πρὸς μεγάλην ἄλλως τε χαρὰν καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν φίλων μου πάντων!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Υ. Γ. Πρώτη-πρώτη μοῦ ἔστειλε τὴν κούκλαν τῆς Ἡρώμης οὐλ. Τὴν ὀνομάζει «Ροδούλαν.» Ἐγραψε τὸνομα τῆς κούκλας εἰς ἓνα χαρτάκι καὶ το ἔκάρφωσεν εἰς τὸ φορεματάκι τῆς. Τί καλὰ!

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

25 Ὀκτωβρίου



ΠΩ νὰ τα περιγράψω... Τί λέξεις νὰ εὔρω, διὰ νὰ ζωγραφίσω τὸ ζωηρόν κόκκινον χρώμα των;... Τί φράσεις νὰ ἐκλέξω, διὰ νὰ παραστήσω τὴν ἀβρὰν κιτρίνη των σάρκα;... Πῶς νὰ κάμω διὰ νὰ μεταδώσω εἰς τὸν χάρτην αὐτὸν ὀλίγον ἀπὸ τὸ λεπτὸν καὶ γλυκὺ ἄρωμα των, ὀλίγη ἀπὸ τὴν δρόσον των τὴν βουνίσιαν, ὀλίγη ἀπὸ τὴν χάριν των τὴν ἀφελῆ καὶ ἀθώαν;...

Α, δύσκολον πρᾶγμα ζητῶ! Τὰ λεπτοτεχνήματα τῆς Φύσεως οὔτε νὰ τα πομιμηθῇ κανεὶς δύναται, οὔτε νὰ τα περιγράψῃ. Διὰ κάθε τι ἀπὸ τὰ περιγράψατα αὐτά, ὑπάρχει μόνον μία λέξις ἡ ὁποία τὰ λέγει ὅλα: τὸνομά των. Καὶ τώρα, ὅμα εἶπω τὴν λέξιν «κούμαρα», δὲν θὰ φαντασθῇ κανεὶς ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς ὅλην τὴν ζωηρότητα τοῦ χρώματός των, καὶ ὅλην τὴν ἀβρότητα τῆς σαρκὸς, καὶ ὅλον τὸ ἄρωμα, καὶ ὅλην τὴν δρόσον, καὶ ὅλην τὴν χάριν, — πράγματα τὰ ὁποῖα, ὅσον καὶ ἂν ἐκοπίαζα, δὲν θὰ τὰ εἶχε ποτὲ ἡ περιγραφή μου;

Τὰ κούμαρα! Καὶ πῶς δὲν τὰ ἡ-

ξεύρει, καὶ πῶς δὲν τὰ θαυμάζει, καὶ πῶς δὲν τὰγαπᾷ;

Ἵπάρχουν καρποὶ γλυκύτεροι καὶ εὐχυμότεροι ὑπάρχουν καρποὶ σπανιώτεροι καὶ ἐκλεκτότεροι, ἀπὸ τὰ κοινὰ καὶ ἄφθονα κούμαρα. Ἀλλὰ τὸ θέληγῃτον, ἀλλὰ τὴν ποίησιν τῶν κοκκίνων αὐτῶν σφαιριδίων, ὅπως διαφαίνονται ἀνάμεσα εἰς τὰ βαθυπράσινα φύλλα τῶν θάμνων, ὅπως συσσωρεύονται εἰς τὰ καλάρια, ποῦ νὰ τὴν εὔρη κανεὶς εἰς ἄλλον καρπὸν! Ἡ χάρις των ὑπενθυμίζει τὴν χάριν τῶν ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ. Εἶνε ἀκαλλιέργητα, ὡς ἐκεῖνα, φυσικὰ, ἀνεπιπλάστα, ἀφελῆ. Ἐχουν κάτι τι ἀπὸ τὴν φυσικὴν καλλοσύνην καὶ ἀπὸ ἀγαθότητα τῆς παιδικῆς καρδίας. Δι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιά τὰγαποῦν τόσον πολὺ. Τὰγαποῦν, διότι τοῖς ὁμοιάζουν, εὐχρῶμα, δροσερά, εὐώδη, ἀπλοῦκά, ἀγνά. — ὅπως κ' ἐκεῖνα!

Κ' ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ κούμαρα, ὅπως ἀγαπῶ καὶ τὰνθη τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἀγαπῶ καὶ τὰ παιδιά. Καὶ αἰσθάνομαι μίαν κρυφὴν ἀγαλλίασιν, ὅταν τὰ βλέπω μέσα εἰς τὰ καλαθάκια τῶν μικρῶν πωλητῶν, στολίζοντα τὰς γωνίας τῶν δρόμων, ὡς με δροσεράς ἀνθοδέσμας ἀνεμῶν καὶ μυκῶν. Καὶ τί ἀφθονία κουμάρων ἐφέτος! Ὅπου νὰ στρέψῃ κανεὶς, θὰ ἀπαντήσῃ τὴν ὠραίαν των πορφύραν ὅπου νὰ σταθῇ, θάκοῦσῃ τὰς φωνὰς τῶν μικρῶν πωλητῶν: «Πάρτε κούμαρα τῆς Πεντέλης! Πάρτε κούμαρα ἀπὸ τὸ δάσος!... Πάρτε κούμαρα τοῦ βουνοῦ!»

Λέγουν ὅτι, ὅταν γίνονται πολλὰ κούμαρα, ὁ ἐρχόμενος χειμὼν εἶνε δριμύτατος. Δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ παρατήρησις εἶνε γενικῶς ἀληθής. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι φέτος, ποῦ ὁ χειμὼν προμηνύεται δριμύς, τὰ κούμαρα εἶνε ἀφθονώτατα.

27 Ὀκτωβρίου

Ἐβλεπα ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου. Ἐνα παιδάκι, μάγκας ἕως δέκα ἐτῶν, ῥακένδυτος καὶ γυμνόπους, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸν ἀπέναντι δρόμον, εὐρίσκειτο εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ἰδιοῦ μου. Ἐκεῖ ἐστάθη. Τρεῖς λοῦστοι εἶχον παρατεταγμένα κατὰ σειρὰν τὰ στιλπνὰ καὶ καθρεπτοστόλιστα κιβώτιά των, καὶ εἰργάζοντο εἰς τὴν γωνίαν. Δύο νεαροὶ κύριοι, πολὺ κομποί, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐγυάλιζαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ὑποδήματά των. Μόνον ὁ μεσαῖος λοῦστρος ἐκάθητο, ἀναμμένων καὶ αὐτὸς πελάτην...

Καὶ ὁ μικρὸς μάγκας, ὁ γυμνόπους καὶ ῥακένδυτος, ἐκύτταζε. Τὸ καίμενον τὸ παιδί, ἔλεγα, πῶς θὰ ζηλεύῃ τὰ ἐνδύματα τῶν κυρίων καὶ πῶς θὰ ἤθελε νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸ ὑποδήματα καὶ μίαν πεντάραν διὰ νὰ τὰ γυαλίσῃ ἐκεῖ, εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ἄλλων...

Ἄλλ' ὁ μικρὸς δὲν ἐσκέπτετο τόσον μαῦρα. Κάθε ἄλλο! Ἐβλεπε τὴν πτωχεῖαν του με φιλοσοφικὴν ἀπάθειαν τὰ

ράκη τῶν ἐνδυμάτων του καὶ ἡ γυμνότης τῶν ποδῶν του δὲν του ἔκαμναν καμμίαν ἐντύπωσιν! εἶχε τὸ πρόσωπον γελαστόν ὅπως καὶ τὴν διάθεσιν φαιδρὰν, ἐτοιμον νὰ στενεύῃ, νὰ κοροϊδεύῃ καὶ τὸν ἑαυτὸν του διὰ τὴν πτωχεῖαν του, καὶ τοὺς ἄλλους διὰ τὸν πλοῦτον των... Αὐτὰ ἀποδεικνύει τὸ κίνημά του: Ἄφ' οὗ ἐστάθη ὀλίγον, ἐπροχώρησε με προσποιητὴν σοδαρότητα, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο κυρίων, καὶ θέσας τὸν γυμνὸν καὶ λασπωμένον πόδα ἐπὶ τοῦ κιβωτίου τοῦ μεσαίου λοῦστρου, τοῦ ἀγροῦ, τῷ εἶπεν: — Ἐλα, ρε σύ, φτιάσε καὶ τὰ δικά μας!

28 Ὀκτωβρίου

Διαπρεπὴς φίλος τῆς Διαπλάσεως, ὁ κύριος Ἰωάννης Καμπούρογλος, μᾶς ἀνεκοίνωσε τὸν ἐπόμενον οἰκογενεῖα καὶ τὸν διάλογον:

Οἱ γονεῖς λέγουν εἰς τὴν Φροσούλαν καὶ τὸν Κωνσταντῖνον:

— Ὅλα καλὰ, πολὺ καλὰ πηγαίνετε εἰς ὅλα ὅμως ἐκεῖνη ἡ παρακοή σας κάποτε πολὺ μᾶς λυπεῖ δὲν ἤξεύρομεν τί νὰ κάμωμεν μ' αὐτὸ σας τὸ ἐλάττωμα, ποῦ δὲν μᾶς ἀκούτε...

Καὶ ὁ μικρὸς Κωστάκης: — Μπαμπά, ξεύρετε τί τιμωρία νὰ μας κάμετε, ὅταν δὲν σας ἀκούμε; Νὰ μας λέτε κορυφούς. (Γέλια τῆς Φροσούλας, χειροκροτήματα.)

* Ἐν ἀρχαῖον ῥητόν. «Σοφὸς εἶνε ὁ ὁ γνωρίζων πολλὰ, ἀλλ' ὁ γνωρίζων ἡρήσιμα.»

Φ.

ΤΑ ΔΥΟ ΥΝΝΙΑ (Μῦθος)

Τὸ ἐν' ἀπὸ τὰ δύο ὕννια, μ' ὅλο τὸ ἄροτρον του, ἐσκουρίαζε, σὲ μιὰ γωνία περνώντας τὸν καιρὸ του.

Μ' ἀπ' τὴ δουλειὰ τᾶλλο ὕννι με τᾶροτρο γυρίζει καὶ με τὴν ὄψιν του στιλπνὴ ἀσπράφτει καὶ γυαλίζει...

Τοῦ λέγει τότε τ' ὀκνηρὸ ὕννι, σὺν θυμωμένον: — Πῶς εἶσαι τόσο λαμπρό, σὺν νῶσαι ἀσημαμένο;

Μήπως δὲν ἴδουκε καὶ σὺ με σίδερο πλάσμενον; Ποιὰ μοῖρα, τᾶχατες, χρυσὴ σ' εὐρίσκε σκουριασμένο, καὶ ἔτ' ἡ χροὺς τῆς ἀγκαλιᾶς σ' ἔδωκε τέτοιο χροῖμα;

— Τὴν δὲν τὴ μοῖρά μου; Δουλεῖα, τὴν ἀγκαλιὰ τῆς: κῶμα!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ (Συνέχεια ἴδε σελ. 358)

Καὶ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα σιγῆς ὁ ἀερόναυτης προσέθεσεν:

— Ἄλλως τε μὴ λησμονῆς ὅτι καὶ τὸ ὀρθόπτερόν μου αὐτὸ ὀνομάζεται «Μαντζουράνα» — ὀνομα φερέυτυχον, καθὼς ἤξεύρεις.

— Ὡ, ἂν θὰ φέρῃ καὶ εἰς τὸ ἀερόστατόν σου τὴν εὐτυχίαν ποῦ ἔφερεν εἰς τὸ πλοῖόν μου, ἐπρόκοψαμεν! ἐστέναξεν ὁ Ἰωάννης.

— Ὅχι! θὰ φέρῃ εὐτυχίαν καὶ θὰ τὸ ἴδῃς, Ἐγὼ τώρα εὐχαριστῶ τὸν πατέρα μας, διὰ τὴν ἰδέαν του καὶ διὰ τὴν κληρονομίαν του, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ στερεώματος! Κατέκτησα τὸν αἰθέρα, ἐδέσμευσα τὸν Αἴθρον, ἀναβαίνω πρὸς τὴν Δόξαν καὶ ἔκαμα τὴν τύχην μου!

— Καὶ τὴν τύχην τῶν μετόχων σου λοιπόν;

— Ἐννοεῖται!

— Κ' ἐγὼ θὰ ἔλεγα τὰ ἴδια διὰ τὴν ἐφεύρεσίν μου, ἂν δὲν με ἠνάγκαζες, σκληρὲ, νὰ ρίψω τὰς ὑποβρυχίους μου φωτογραφίας εἰς τὴν θάλασσαν! Δὲν πειράζει ὁ μὲν ὅλ' ἔλαττω. Καὶ τώρα ποῦ ἦλθεν ἡ σειρά μου, θὰ σου ἐκθέσω κ' ἐγὼ τὰ κατὰ τὴν ἐφεύρεσίν μου, τὴν νέαν, τὴν πρωτότυπον, τὴν ἔκτακτον, τὴν ἐξαιρετικὴν, τὴν ἐκπληκτικὴν, τὴν θαυμασίαν...

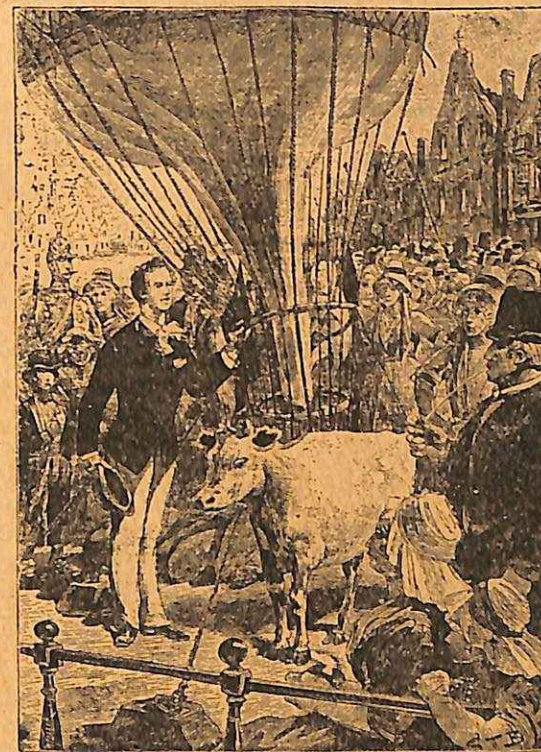
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΓΚΥΡΩΒΟΛΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΟΠΟΥ ΘΕΛΕΙ...

Ὁ Ἰωάννης Μαντζουράνας εὐρίσκειτο ἀκριβῶς εἰς τὸ ἔβδομον κοσμητικόν του ἐπίθετον, ὅταν ἐξαίφνης τὸ ἀερόστατον, καταληφθὲν ὑπὸ ἰσχυροῦ ρεύματος ἀέρος, τόσον ἀπρόοπτον ὅσον καὶ ἀπροσδοκῆτον, ἤρχισε νὰ τρέχῃ, νὰ παρασύρεται με ταχύτητα διαβολικὴν, ὡς τρελόν, τρίζον καὶ στένον καὶ συγκλονιζόμενον, πρὸς ἄγνωστον σημεῖον τοῦ ἀχανοῦς... Ὡραία εἶχε δεσμεύσῃ τὸν Αἴθρον ὁ κύριος Πέτρος!... Μόλις καὶ μετὰ βίας οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπρόφθασαν νὰ καθήσουν εἰς τὰς δύο ἄκρας τοῦ κλυδωνιζομένου σκαφιδίου καὶ νὰ πιασθῶν ἀπὸ τὰ χεῖλη του σφιγκτά, με ἀγῶνα ἀπεγνωσμένον. Τὰ εἶχαν χάσῃ. Ὁ Ἰωάννης πρὸ πάντων, τοῦ ὁποῖου ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ στόμαχος ἦλθαν ἄνω-κάτω, ἤρχισε νὰ φοβῆται ἐν τῇ ζάλῃ του, μήπως βγάλλῃ συγχρόνως με τὴν ψυχὴν καὶ τὸ χοιρομέρι ποῦ ἔφαγε... Ποῦ ἐπήγαιναν με τὴν τὴν μανίαν; Ποῦ τοὺς παρέσυρεν ὁ παράφρων αὐτὸς ἀνεμος;

Δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ τοὺς ρίψῃ ἐπάνω εἰς κανὲν σύννεφον πλήρες ἡλεκτρισμοῦ καὶ κεραυνῶν;... Καὶ ὅταν ἐπιτέλους κατώρθωσε νὰ συνέλθῃ ὀλίγον καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης:

— Μπρὲ κοῦκο! ἐφώναξε πρὸς τὸν



«Ἐφθασα ἀνυψώσω εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὀλόκληρον μουσάρι.» (Σελ. 358, στήλ. α'.)

ἀδελφόν του. Τί κάθεσαι! Διεύθυνέ το λοιπόν! Δὲν εἶπες πῶς ἤμπορεῖς νὰ τὸ διεύθυνῃς;

— Ναί, ἤμπορῶ... ἀλλὰ φθάνει νὰ θέλῃ κ' ἐκεῖνο! ἐστέναξεν ὁ Πέτρος.

— Μὰ νὰ τὸ κάμῃς νὰ θέλῃ! Σὺ λές πῶς κατέκτησες τὸν αἰθέρα, καὶ βλέπω ὅτι δὲν κατέκτησες ἀκόμη οὔτε τὴν μηχανήν σου!

— Δυστυχῶς αὐτὸ βλέπω κ' ἐγὼ ἀπήντησεν ὁ Πέτρος περίλυπος ἕως θανάτου. Ἡ μηχανή μου δὲν με ὑπακούει πλέον... Τόσον ὠραία μηχανή, τόσον καλὰ ὑπολογισμένη καὶ συνδυασμένη καὶ ἐκτελεσμένη, νὰ ἀγεται τώρα καὶ νὰ φέρεται ἀπὸ τὸν τυφλὸν ἀνεμὸν!... Τί κρίμα! Ὅποια ταπεινώσεις! Ὅποια ἀπογοήτευσις! Ὅποια κατ' ἀπώλειαν!... Πᾶσι! ἐτελείωσε! ἐχάθηκα! κατεστράφη!... Ἀνθρακὲς ὁ θησαυρός!...

— Καὶ οἱ μέτοχοί σου;

— Ποιὸς τοὺς συλλογίζεται σὲ τέτοια στιγμή τοὺς μετόχους! Δὲν τοὺς ἀφίνεις; Ποιὸς τοὺς εἶπε νὰγοράσουν με τὴν προθυμίαν μετοχάς;

— Καὶ ἡ ἐφεύρεσίς σου;

— Ἀχ! τώρα παιὰ δὲν μας χρησιμεύει εἰς τίποτε!...

— Βλέπεις λοιπόν; Διατὶ δὲν με ἄφινες καλλίτερα νὰ πνιγῶ;

— Ἐννοιά σου γιατί καὶ τώρα εἰμπορεῖ κάλλιστα νὰ πνιγῇς! Δὲν ἤξεύρω τί θάπεκρίνετο ὁ Ἰωάννης. Ἀλλὰ βέβαια δὲν ἦτο πλέον καιρὸς δι' ὀμίλιαν... Ὁ ἀνεμος ἐμαίνετο τόσον δεινός, τὸ ἀερόστατον παρεσύρετο με τὴν ὁρμήν, τὸ σκαφίδιον ἐταλαντεύετο τόσον ἐπικινδύνως, ὥστε καὶ μόνῃ ἡ προσπάθεια τῆς συγκρατήσεως ἐντὸς αὐτοῦ, ἀπησχόλει ὀλόκληρον τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν προσοχὴν τῶν δυστυχῶν ἀερόναυτῶν... Ἡ ὑπαρξὶς των ὁμοιάζε πρὸς φύλλον ξηρὸν ἢ πτελὸν ἐλαφρὸν φερόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Καὶ ἐξηκολούθουν οὕτω νὰ τρέχουν, νὰ προχωροῦν πρὸς τὸ ἄγνωστον. Ἐπὶ τέλους ποῦ ἐπήγαιναν; Ἀπειχον περισσότερον ἀπὸ τὴν γῆν ἢ ἀπὸ τὴν σελήνην;... «Πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ το μάρθωμεν!» ἐσκέφθη ὁ Ἰωάννης. Καὶ μεταστραφείς μετὰ κόπου, γονατίσας ὅπως ἡμπορεῖσεν, ἐντὸς τοῦ σκαφιδίου, — χωρὶς ὅμως νὰ ποσάσῃ οὔτε ἓνα ἐκ τῶν δέκα δακτύλων, διὰ τῶν ὁποίων ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὰ χεῖλη, — ἐριψοκινδύνευσε νὰ προβάλλῃ καὶ νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα πρὸς τὴν ἀβυσσον, ἡ ὁποία ἔχαινε κάτω.

«Ὅχι πλέον Βόρειος Θάλασσα! Ὁ Ἰωάννης τὴν διέκρινε μόλις, ὅπισθεν των

καὶ μακρὰν, πολὺ μακρὰν. Δόξα σοὶ ὁ Θεός! Τὸ ρεῦμα εἶχε τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἤθελε. Ὁ Ἰωάννης Μαντζουράνας ἀνέπνευσε. Τουλάχιστον δὲν θὰ ἐπνίγετο!... Δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐμπέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ, μόλις ἐσώθη ἀπὸ τὴν μανίαν του...

— Ἐ, τί βλέπεις; τῷ ἐφώταξεν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ σκαφιδίου ὁ δυστυχὴς Πέτρος, τὸν ὁποῖον ἡ ἀπώλεια τῶν κόπων του καὶ ἡ διάψευσις τῶν ἐλπίδων του καθίσταν ἀναισθητόν τώρα ἀπέναντι τοῦ κινδύνου.

— Ἀφῆσαμεν ὀπίσω μας τὴν θάλασσαν. Ὑπὸ τοὺς πόδας μας διακρίνω



«Ποιὸς τοὺς εἶπε νὰγοράσουν με τὴν προθυμίαν μετοχάς;» (Σελ. 364, στήλ. α'.)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 50^{ΟΥ} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 4 Ἰανουαρίου 1897, πρὸς εὐρεθὶν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δημοσιευθεῖσιν 217 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὁρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροσθέντως.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ

(16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

Πρῶτον Βραβεῖον : Τσὶν Τσὼν, 141.

Δεύτερον Βραβεῖον : Ἀλέξανδρος Σ Οἰκονομίδης, 101. — Ἀγγελική Π. Δημητροπούλου, 98.

Τρίτον Βραβεῖον : Ἐρημίτης, 89. — Καλὴ Καρδιά, 82. — Ἀνεμώνη 69. (Ἡ Συριανὴ Σφίγγ, ἔχουσα λύσεις 85. τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὰ ἤδη Β' Βραβεῖου τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἰς τὸν 47ον Διαγωνισμόν.)

Ἐπαινος: Θέλουσα, 60 — Σπυρίδων Θ. Μιχαλᾶς, Τσούβαλης, 56 — Ναυτική Πυξίς, 41. — Ἡρόδικος ὁ Σηλυβριανός, 40.

Εὐφημος Μνεία : Περικλῆς Ἀνδρεάδης, 35. — Εὐριπίδης Ἀναστασιάδης, 34. — Νικόλαος Π. Μεταξόπουλος, 31.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ

(12 ἔως 15 ἐτῶν)

Πρῶτον Βραβεῖον : Βρυσηίς, 125.

Δεύτερον Βραβεῖον : Ἀλύτης, 93. — Αὔρα τοῦ Φαλήρου, 91. (Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ἔχων λύσεις 113. τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὰ ἤδη Α' Βραβεῖου τῆς Μεσαίας Τάξεως εἰς τὸν 44ον Διαγωνισμόν. Ὁμοίως καὶ τὸ Ταπεινὸν Ἴον, ἔχον λύσεις 101, ὡς τυχερὰ ἤδη Β' βραβεῖου τῆς Μεσαίας Τάξεως εἰς τὸν 49 Διαγωνισμόν.)

Τρίτον Βραβεῖον : Καρδέρια, 89. — Ξενητευμένο Πουλί, 86. — Ἠχώ, 75. (Ὁ Δεκαπενταετής Πλοίαρχος, ἔχων λύσεις 76, τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὰ ὑπὸ ἄλλο ψευδώνυμον Β' βραβεῖου τῆς Μεσαίας Τάξεως εἰς τὸν 47ον Διαγωνισμόν. Ὁμοίως καὶ ὁ Στανᾶς, ἔχων λύσεις 75, ὡς τυχερὰ ὑπὸ ἄλλο ψευδώνυμον Γ' βραβεῖου τῆς Μεσαίας Τάξεως εἰς τὸν 40ον Διαγωνισμόν.)

Ἐπαινος: Οἰδίπους Τύραννος, 72. — Κιθαροδὸς Ἀπόλλων, 71. — Ναυτοπούλα 70. — Μόζαρτ, 69. — Τρεχαγυρεούπουλος, 66. — Πολίχνη τοῦ Πηλίου, 65. — Καραβόγατος, 63. — Φλόρος Ψιττακός, 61. — Ρωμύλος, 60. — Τσοῦχτρα, 59. — Τοξότης Ἀρτεμῖς, 59. — Αὔρα τοῦ Εὐξείνου, 57. — Εὐξείνουποντία, 50. — Ροδινῶν Κρούτος, 50. — Κουταλιανός, 50. — Ἀνδροῦτος, 46. — Μίντις Κάλχας, 46. — Κόρη τῆς Ἑλλάδος, 43. — Φιλόπατρις Ἑλληνίς, 42. — Δαιμόνιος Περικλῆς, 41. — Ἱερολοχίτης, 40. — Χρυσὴ Βροχή, 39.

Εὐφημος Μνεία : Πασχαλιά, 37. — Αἰχμάλωτος Χελιδὼν, 36. — Ταχυδρόμος Περιστέρα, 35. — Ναύαρχος Κόδριγκτων, 33. — Δέξ, 30. — Ἀκάτιον τοῦ Ἡρωικοῦ Πελάγους, 28. — Ἡλῖος, 28. — Ἀγριοτριανταφυλλιά, 27. — Ροδodάκτυλος Ἡώς, 25. — Ἀγρία Ἀμερικανίς, 24. — Κῆμα τοῦ Δουνάβεως, 23. — Ἀλκυονίς Ἡμέρα, 23. — Σοφὸς Σολομῶν, 22. — Παγωμένος Ὠκεανός, 22. — Γλοκύλας Ἀηδὼν, 21. — Ἑλπινίκη Ἀναγνώστου, 20.

Πρῶτον Βραβεῖον : Ἑλληνικὴ Καρδιά, 113.

Δεύτερον Βραβεῖον : Εὐρώτα, 96. — Μικρὰ Φωσφορόπωλις, 90.

Τρίτον Βραβεῖον : Ἄρμα τοῦ Ἡλίου, 76. — Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, 75. — Ἀντιμένη Ἀμυγδαλιά, 63.

Ἐπαινος: Σοφὸς Πιττακός, 58. — Νέλσων 46 — Ζαππῖς, 44 — Μαρία Δ. Ἡλιοπούλου, 42 — Μέγας Ἀλέξανδρος, 35. — Εὐκρατος Ζώνη, 34.

Εὐφημος Μνεία : Ἑλληνικὴ Θάλασσα, 30. — Ἀστρον τῆς Αὐγῆς, 29. — Ἀρχιζιάνιον, 27. — Χωρικὴ τῆς Ρουμνίας, 25.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ

(11 ἐτῶν καὶ κάτω)

Πρῶτον Βραβεῖον : Ἑλληνικὴ Καρδιά, 113.

Δεύτερον Βραβεῖον : Εὐρώτα, 96. — Μικρὰ Φωσφορόπωλις, 90.

Τρίτον Βραβεῖον : Ἄρμα τοῦ Ἡλίου, 76. — Μαρίδα τοῦ Φαλήρου, 75. — Ἀντιμένη Ἀμυγδαλιά, 63.

Ἐπαινος: Σοφὸς Πιττακός, 58. — Νέλσων 46 — Ζαππῖς, 44 — Μαρία Δ. Ἡλιοπούλου, 42 — Μέγας Ἀλέξανδρος, 35. — Εὐκρατος Ζώνη, 34.

Εὐφημος Μνεία : Ἑλληνικὴ Θάλασσα, 30. — Ἀστρον τῆς Αὐγῆς, 29. — Ἀρχιζιάνιον, 27. — Χωρικὴ τῆς Ρουμνίας, 25.

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὁρθὰς λύσεις καὶ οἱ ἐξῆς, ἀναμῖξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων :

Ἀετός τῶν Ὁρέων, 19 — Ἀηδὼν τῆς Λέσβου, 5. — Αἶψυτος, 17. — Ἀκάματος Ποδηλάτης, 3. — Ἀκτίς Ἡλίου (ἡ ἐκ Μικροχωρίου) 6. — Ἀνδρεῖος Ἀργοναύτης, 5. — Ἀνδρεῖος Σουλιώτης, 7. — Ἀρίων ὁ Μιθηνυκίτης, 5. — Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς, 11. — Γεώργιος Ἀσημαυτῆς, 13. — Ἀσπρη καὶ Μαύρη, 7. — Ἀστερόστα Νύξ, 1. — Ἀστρον, 5. — Ἀτρώμητος Πολεμιστής, 1. — Ἀτταγίς, 5. — Ἀττική Ἡμέρα, 4. — Αὔρα τῆς Ἐνόπης, 2. — Βασιλίσσα τῶν Ἀνέμων, 10. — Διονύσιος Βάτης, 3. — Ἑλένη Βούλαρη, 13. — Βραχνιασμένη Κουκουβάγια, 12. — Γαληνιαία Θάλασσα, 4. — Γραβιάς, 2. — Γε-

λάσσα Φύσις, 14. — Δαίδαλος, 6. — Ἀλεξάνδρα Δούρου, 6. — Ἑλληνίς Καλλιτέχνης, 13. — Εὐπλόκαμος Νύμφη, 2. — Ζωὴ Ζαλάππα, 2. — Θύελλα, 19. — Ἰωάννα Δάρε, 2. — Μαρία Καραπαναγιώτου, 4. — Κεφαλληνία, 1. — Ἀρθούρος Κοέν, 6. — Κορβαίολος Ἐκτωρ, 13. — Κυκουβίτης, 19. — Ἀναστάσιος Κ. Κούρτιος, 9. — Κυανὴ Ἀκκία, 3. — Β. Ι. Κωνσταντῖνος, 1. — Δευκὴ Δορκίς, 7. — Δευκὴ Χιών, 2. — Δευκὸ Μανουσάκι, 9. — Δευκώλενος Ἥρα, 7. — Διότης τοῦ Μέλανος Δρυοῦ, 9. — Βερνάρδος Λιθιεράτος, 1. — Μαίρη Λυκαριδοπούλου, 5. — Δύρα τοῦ Ὁρέως, 11. — Μακροέλεκα, 7. — Νικόλαος Α. Μαρολιανός, 8. — Μελαγχροινὴ Ἑλληνίς, 16. — Μέλας Ἀετός, 19. — Μέλων Ναύαρχος, 27. — Μερσεδῆ, 1. — Μεσολογγιτάκι, 7. — Μικρὸς Διάβολος, 13. — Μικρὸς Ἐθελοντής, 12. — Μοῦσα Κλειώ, 4. — Μπάριπα Νικολῆς, 11. — Σπυρίδων Μπολάνης, 1. — Μπουρλότο, 9. — Παλλικάρι τῆς Λαζίας, 7. — Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος, 7. — Παπαρούνα τῆς Πεντέλης, 9. — Πλοίαρχος Κορκοράν, 19. — Πρωτομαγιά, 5. — Πύρρος, 4. — Σέλευκος ὁ Κεραυνός, 6. — Ἀνδρέας Σκέφερης, 4. — Σόλων ὁ Νομοθέτης, 9. — Στρατηγὸς Ἀμίλκας Βάρκας, 8. — Ταναγραία Κόρη, 5. — Ταραλαμπούμπας, 20. — Περικλῆς Τερλεζίδης, 8. — Τρικέφαλος Ὑδρα, 2. — Τρομάρας, 6. — Ἀνδρέας Τσιλῖρας, 6. — Ὑπολαίς, 5. — Φάρος τῶν Πατρῶν, 3. — Φλογερά Ἀκτίς τοῦ Σουλίου, 5. — Χρυσάετος, 6. — Χρυσὴ Πεταλούδα, 7. — Ψαρόμουλος, 21.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μετὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ Ἀρχείου.

Ὁ πατήρ. — «Πάει καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν! Δὲν ἐκερδίσαμεν! Καὶ εἶχα καὶ τρεῖς ἀριθμούς...»

Τὸ τί με μέλει. — «Πατέρα, ἡξεύρεις τί πρέπει νὰ κάμῃς ἄλλην φορὰν; Νὰ ἀγοράσῃς ὅλους τοὺς ἀριθμούς καὶ τότε βεβαίως θὰ σοῦ πέσῃ τὸ Ταμειόν.»

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ναυτοπούλας

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Μυθολογίας.
Ὁ Διδάσκαλος. — Πῶς λέγεται ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἄδου;
Ὁ Μαθητὴς. — (Μετὰ σκέψιν). . . Βασιλειάδης!!

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς Κολοκύθα Πατέρα

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»



ΠΟΛΛΑ, πολλὰ, πάρα πολλὰ γράμματα ἔχω αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Ἡ ἀναγνώστῃς τῶν συνδρομῶν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς φίλους μου συγχρόνως νὰ μου γράψουν ἔπειτα, ἐπει-
δὴ ἐβράδυνεν ὀλίγον τὸ περασμένον διπλοῦν φυλλάδιον, ἐβράδυνε νὰ γραφῇ καὶ ἡ ἀλληλογραφία τοῦ παρόντος, ὥστε εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ συνε-
σπευδύσαν καὶ ἄλλαι ἐπιστολαί, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντοῦσα κανονικῶς τὴν προσεχὴ ἑβδομάδα.
Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον δὲν ἔχωρεσε ὅλη ἡ ἀλληλογραφία καὶ ἔρησα διὰ τὸ σημερινὸν πολλὰ, καὶ μάλιστα προτάσεις Μικρῶν Μυστικῶν. Δι' αὐτὰ ὅλα θὰ παρακαλέσω τοὺς φίλους μου νὰ μὴ δυσανεστῇσιν, ἂν δὲν θὰ τοὺς ἀπαντήσω σήμερον μετὰ τὴν συνήθη ἔκτασιν καὶ ἂν δὲν θὰ μεταδώσω τὰς πληροφορίες τῶν μετὰ τὴν ὑπόθεσιν νὰ τοὺς ικανοποιήσω ἄλλοτε, ὅτε θὰ ἔχω ὀλιγώτερα γράμματα καὶ περισσότερον τόπον.

Κροκόπεπλος Ἡώς, διὰ νάλλαξ ψευδώνυμον πρέπει νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸν Κανονισμόν τῶν ψευδωνύμων (ἴδε φυλ. 25, σελ. 196.)
Κόρη τοῦ Ζαλόγγου, εἰς ὅσον μοι προτείνεις, αὐτὸ ἐκλέγω ὡς νέον σου ψευδώνυμον. Καὶ τώρα φρόντισε νὰ μάθῃς καὶ τὸν περίφημον χορὸν τῶν γυναικῶν τοῦ Ζαλόγγου. Πρὸς τοῦτο νὰ συμβουλευθῇς ὅχι χοροδιδάσκαλον, ἀλλὰ τὴν ἱστορίαν. Ἀστροποταμίτη, σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἀληθῶς ἱπποτικὴν διαγωγήν, τὴν ὅποian ἔδειξας εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην: ἐκ τῶν μικρῶν κρί-
νεις καὶ περὶ τῶν μεγάλων. Εἰς τὰς ἐρω-
τήσεις σου ἀπαντῶ: α') γένους θηλικού. β') ὄχι.

Ἀπὸ τὸ Ναύπλιον ἔλαβα κατὰ λύσεις ἐπάνω εἰς πέννημο χαρτί, χωρὶς ὑπογραφήν, χωρὶς ψευδώνυμον, χωρὶς τίποτε. Τίνας εἶνε;

Αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως δὲν ἔχουν ὅρους πολυπλόκου, ἀγαπητὴ μου Ἑλένη. Εἶδες τὴν ἐρώτησιν; Ὁπαντήσῃς καὶ θὰ μου στείλῃς τὴν ἀπάντησιν σου εἰς ἐξωριστὸν χαρτί, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου. Τὰ ἄλλα εἶνε δική μου δουλειά.

Μὰ ἂν δὲν ἀγαπῶ σέ, Ἀττική μου Ἡμέρα, ποῖαν θαγαπῶ; Καὶ ἂν οὐ θέλῃς καὶ καλὰ νὰ πεισθῇς, θὰ εἶπω εἰς τὴν Αὔραν τοῦ Φαλήρου τὴν ὅποian ἐγνώρισες εἰς Κύβον, εἰς τὴν ἀσπάζεσαι, καὶ εἰς παρακαλεῖς τὸν Ἀνδρέαν Ἀργοναύτην νὰ δώσῃς πολλὰς πληροφορίες εἰς τὸ Ἑ-
ταιρικὸν μαρτύριον περὶ ἐκείνου, τὸ ὅποion τὸν ἠρώ-
τησε. Τί ἄλλο θέλεις;

Φαντασθῆτε ἀγάπη! Μόλις εἶδε τὸ Ἀγριο-
λούλουδον τῶν Πατρῶν διὰ τοῦ ἀρεστοῦ ταλάνου-
κούμια τῆς βανίλιας καὶ τοῦ φιστικιοῦ, μοῦ ἔ-

στελεῖν ἀφέσω ἓνα κουτί λουκούμια τῆς βανί-
λιας καὶ τοῦ φιστικιοῦ! Ἄ, μὴ σ' εὐχαριστῶ
πολύ-πολύ, ἀγαπητὴ μου!

Τρικέφαλε Ὑδρα, δὲν ἠγνόησα τί σημαίνει
τὸ «δέχομαι τὴν ἀνταλλαγὴν.» Σοῦ ἐπρότειναν ἡ
τοῖς προτείνεις; Γράψε μου καθαρὰ καὶ σημειώ-
σας καλὴν τὰ ὀνόματα.

Ἀνέγνωσα μετὰ μεγάλῃ εὐχαριστήσεως Ρω-
μολοπούλα, τὸ ποίημά σου καὶ τὸ διήγημά σου.
Πολὺ ὥραϊα καὶ τὰ δύο, μάλιστα τὸ πρῶτον.
Ἄ! δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ γίνῃς μίαν ἡμέραν
συνεργάτριά μου! — Ἡ Ἀγκυρα τοῦ Ἑλέ-
νους, νομίζω, εἶχεν ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐβράδυνε τὸ
καλλίτερον τετράδιον μετὰ μίαν σπαραγίδα φέρουσαν
τὸ ψευδώνυμον τοῦ βραβευομένου: ἀλλ' ἔπαυσε
πλέον νὰ δέχεται τετράδια καὶ δὲν δημοσιεύει τὴν
πρότασιν σου.

Ὁχι, Ἄνθος τῆς Εὐδαιοθησίας: ἀλλὰ δὲν ἤλ-
θεν ἀκόμη ἡ σειρά του. Περιεργότατα καὶ πολυ-
πλοκώτατα αὐτὰ ποῦ μου γράφεις. Κρίμα νὰ μὴ
ἔχω τόπον σήμερα!

Καλῶς ἦλθες λοιπὸν, Ναύαρχε Κόδριγκτων,
«ἄσπετε υἱέ», κατὰ τὴν παρομοίωσιν σου. Σὲ
συγχωρῶ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μείνῃς πλέον
μετ' ἄλλους λόγους νὰ γράφῃς συχνά.

Μελαγχροινὴ Ἑλληνίς, πρέπει νὰ σημειώ-
νῃς «πάντοτε» καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου, διότι ὅ-
ταν δὲν το ἔχῃς, σὲ ἀναφέρω μετὰ τὸν ὄνομα σου.
Σ' εὐχαριστῶ διότι καὶ ἀνευ δώρου ἡ προνομία
θανε νέων ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομὴν σου, ἀπλῶς
καὶ μόνον ἐπειδὴ τὸ εἶπα.

Τὶ νὰ σοῦ εἶπω, πρῶτον Ἀχαϊκὴ Δρομεὺς!
Μοῦ ἐφάνη παράδοξον νὰ μου γράψῃς, ὅτι δὲν δέ-
χεσαι πλέον τετράδια, πρὶν νὰ ποδώσῃς ὅσα
ὀρεῖς. Σὲ εἰδοποιῶ δὲ ὅτι δὲν ἔλαβα ἀκόμη
τίποτε. Ἐπειράχθῃς ποῦ σοῦ εἶπα ὅτι κινδυνεύ-
ει ἡ ὑπόληψίς σου; Εἰς τὸ χέρι σου εἶνε νὰ τὴν
σώσῃς: στείλε δὲ, ὅτι ὀρεῖς καὶ κάμε ὅ,τι ὑπε-
σχέθῃς.

Ἐξ μεγάλας καὶ πυκνὰς σελίδας μοῦ γράφει
αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ἀγαπητὸς μου Ρωμαῖὸς Κε-
κέρων! Ἀλλὰ τὰς ἀνέγνωσα μετὰ τόσον ἐνδιαφέ-
ρον, ποῦ δὲν ἐνόησα κόπον. Ἐλπίζω νὰ γίνῃ
ὅ,τι μοῦ γράφει.

Μῶλε Πατρῶν, καλὸν κατενόησον! Πρὶν φύ-
γῃς ὅμως, θὰ ἐπεθύμουν ποῦ νὰ πείδῃς τὰ Μ.
Μυστικά, τὰ ὅποια ὀρεῖς. Δὲν νομίζεις ὅτι ἡ
ἀξιολογία μου εἶνε εὐλόγος; Καὶ δὲν εἶδα νὰ μου
γράψῃς τίποτε περὶ τούτου.

Ἀγαπητὸν Ἐπιδρομὸν, μοῦ ὀρεῖς 80 ἑ-
κατοστὰ ἀπὸ ταχυδρομικὰ τεσσάρων σου τετρα-
δίων. Εὐχόμαι νὰ λάβῃς καλὸν βαθμόν, τὸ ὅ-
ποion ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ. Ἀπορῶ πῶς πλη-
ρῶνεις εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν διὰ τὴν παραλαβὴν
τῶν τετραδίων, ἂν οὐ πάντοτε θέτω τὸ ἀνάλο-
γον γραμματόσημον! Εἰς κανένα δὲν συνέβη
αὐτό!

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά τῶν δέ-
χομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ
εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου εἰς
τοὺς: Κόκλωπα Πολύφημος, Ἀμύλειον (αὐτὰ
ἐξέλεξα), Ἰπποκρίτης Δόκιμος, Αἰθέρα (ὁ ὅ-
ποιος τώρα εἶνε μαθητὴς τοῦ καλλιτέρου σχο-
λείου καὶ συνδρομητῆς τοῦ καλλιτέρου περιο-
δικοῦ!) Ἐξηγουμένῃ τῆς Κύπρου (τὴν χαρτω-
μένην ἐπιστολήν!) Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον,
Ἀλασμοὺν Διήλου (αὐτὸ ἐξέλεξα.) Ἀλεξικέ-
ραυτον (αὐτὸ μοῦ ἤρεσε καλλίτερα.) καὶ Μι-
κρὸν Περιεργον.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ανταλ-
λάξουν: ὁ Ἐκτωρ ὁ Τρῶς μετὰ τὴν Ναυ-
τοπούλαν καὶ Ἑλληνικὴν Σημαίαν — ἡ
Θαλασσοζόλῃ μετὰ τὴν Ἑλένην Μ. Θεοτόκην
καὶ Μαρίαν Ἰννα. Γαληνιά — ἡ Θέλουσα
μετὰ τὴν Τσοῦχτραν — τὸ τί με μέλει μετὰ τὸν
Σατανᾶ, Δευκὴν Φονταναῖλλον, Ἑλληνι-
κὴν Καρδίαν, Κορκοράν, Ἀδελφολογίαν,
Κερκυραϊκὴν Νύκτα, Τρεχαγυρεούπουλον,

Τουρτομπίδα, Μέλλοντα Καλλιτέχνη, Ζεβάρ και Στέφανο Κ. Βούλγαρη — ή Μέλλοντα Καλλιτέχνης με τον θαυμαστή των Όραιων Τεχνών, Τι με μέλει, Έτσι θέλω, Μαύρο Πρίγκιπα, Μονάκριβη Χαρά, Μπάμπια Νικολή, Δέαρ, Ολυμπιότητη, Μαρίαν Παυλάκη, Βασιλική Σταμάτη και Φιλόμουσο — ή Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ με τον Έθνικόν Ύμνον — ή Σαυθή Γαλανομάτα με τον Μόδαρτ και Κόντε-Ραπαράκη — ή Ραφαέλα Βροχή με τον Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Γερναίαν Σουλίστισσα και Μυλόδορο — ή Σαυθή Καρτεζιώτισσα με την Ναυτοπούλα, Μόδαρτ, Έτσι μάρεσει και Τι με μέλει — ή Αραπάκος με τον Τσίρ-Τσώρ, Αγκυρά της Έλπίδος και Ευτέρπη — ή Ζαχαρίας με την Ναυτοπούλα — ή Άγνωστος Τύχη με την Ναυτοπούλα, Τσίρ-Τσώρ, Έλληνική Σημαία, Συριακό Λουκούμι, Μαρίαν Παυλάκη, Χριστίαν Δεσύλλα, και Βασιλική Σταμάτη — ή Έλλησποντος με τον Κόντε-Ραπαράκη και με την Χαραυγή — ή Μπαμπού της Αφρικής με την Νύμφη Καλυψώ, Φίλεργον Χελιδόνα και Μόδαρτ — ή Κιθαρόδρος Απόλλων με τον Γαλασμόν Κόσμον, Πρωτομαγιά και Όραιον Κέρκυραν — ή Μούρτιονφορ με τον Τρυγονάκι, Ήσυχο Αεράκι, Λευκή Φουσταρέλλα και Τσίρ-Τσώρ — ή Ύπερασπιστής της Πατρίδος με την Αφροδέσσαν και Αστροφεγγιά — ή Φιλόσοφος Αναξαγόρας με την Λευκή Χίονα και Φίλεργον Χελιδόνα — ή Παλ-Λυκάρι της Λατίας με τον Νικηφόρον τόν Βρύντιον, Τρυγονάκι και Ασπροποταμίτην — ή Ύπολαβε με τον Ωκυπόδα Αχιλλέα, Αστροφεγγιά και Συριακή Σφίγγα — ή Τρυγονάκι με τον Λευκόν Ρόδον, Αγκυρά της Εύτυχίας, Χ. Καρέτσον, Έλληνική Καρδιά, Γλυκεία Έλπίδα, Χρυσό Φιλάκι, Μικρόν Συμβαθητικόν, Μαύρον Πρίγκιπα και Όρφέα — ή Δε Έλέφαντος Οικονομίδης με τον Άλέξανδρον Μαυρουδίτην, Γερναίον Καλλικρατίδα, Έμμανουήλ Ιωαννίδη, Καλόν Γέιτονα, Κνανόλεον Σημαία, Λεοντόκαρδον Λεοντίδα, Λέοντα της Νεμέας, Μαρίαν Κωνσταντοπούλου, Παραγώτην Θ. Λαζαρίδη, Πολυέστην Γκούτα, Στέφανον Κότινον, Περ. Δ. Σκέφρηνη και Όραιον Δορκάδα (εις όσους δέχονται απ' όλους δύνανται να στείλῃ πρώτος.) Η Κροκόπελος Ήδς με τον Κέφαλον, Μικρὸν Μάγισσαν και Άπτερον Νίκη — ή Κόρη τοῦ Ζαλόγγου με την Κόρην τοῦ Πηλίου — ή Όρφεος με την Συριακήν Σφίγγα, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, Αφριμένον Κόμπα και Συριακό Λουκούμι — ή Λευκή Φουσταρέλλα με την Μέλλοντα Καλλιτέχνη, Όραιον Δορκάδα και Άλέξανδρον Οικονομίδην — ή Κολοσσός της Ρόδου με την Άγρίαν Αμερικανίδα, Γλυκείαν Έλπίδα, Άλέξανδρον Οικονομίδην (με τον όποιον δέχεται πολὺ εύχαρίστως να ἔχῃ ἀλληλογραφίαν) Κόρην τοῦ Γαλοῦ και Λευκὸν Ρόδον — ή Φασαρία με την Αφροδέσσαν, Τσίρ-Τσώρ, Δόν Κολοκύνθα Πάτερην, Καρδερίαν, Μέλλοντα Καλλιτέχνη, Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, Έλληνική Σημαία, Δέαρ και Ναυτοπούλα — ή Αστροφεγγιά με τον Ταπεινὸν Ίον, Αρχιζέλιον, Όραιον Κέρκυραν, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, Κροκόδειλον τοῦ Νείλου, Έλληνίδα Καλλιτέχνη, Πουήτριαν Σαυφώ και Λευκήν Άρκτον — ή Αἰνυλία Εἰμαρμένη με τον Κέφαλον — ή Τροϊήσιος Δόκιμος με τον Τσίον-Τσίον-Τσίον Τσίον, Μαύρον Πρίγκιπα και Ναυτοπούλα — ή Ολύμπιος Ζεύς με την Αφροδέσσαν και με την Φραγίσσαν Φιλιππίαν — ή Έτσι μάρεσει με την Πάλλωσαν Καρδίαν, Τσίρ-Τσώρ, Τίχ-Τίχ και Ρομφοπούλα.

Άπό ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διάπλασις πρὸς τούς φίλους της: Λευκή Φουσταρέλλα (φίλην μου ἀπό τὸ νῦν και ἀεὶ και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν!) Άρμα τοῦ Ήλιου, Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Φιλόμουσον Παῖδα, Γαβριήλ Κορβισιάνον, Αρχά-θι (ή μυωπία, ὅταν δὲν εἶνε διανοητική, θερα-πεία τέσων εύκολα!) Ποιητικὴ Φλογέρα (ἀναλόγως τοῦ βάρους, τὸ ὅποιον θὰ ἔχῃ τὸ βραβεῖον, πρέπει νὰ μου στείλῃς και τὸ γραμ-ματόσημον ὥστε πρέπει πρῶτα νὰ τὸ ἴδω.) Ί-ακχον Βάκχον (ναὶ και ἡσύχασε!) Αεμοστρό-βιλον, Ίωνικὴν Άκτὴν, Ἡρώ Ι. Διαμαρτί-δου, Κόμητα Μοντεχρίστον (διὰ τὰ φυλλάδια πρέπει νὰ μου στείλῃς δρ. 1,10. και νὰ σημει-ώσης πάλιν τούς ἀριθμούς.) Παπαρούνα της Πεντέλης, (ἀλήθεια, τί πιστὴ κοττούλα ή και-μένη!) Φλογερὰν Άκτὴν τοῦ Σουλίου, Θαυ-μαστήν τῶν Όραιων Τεχνῶν, (ἔστειλα.) Ύ-περασπιστὴν της Πατρίδος (τὰ ἴδια μου γρά-φει και ή Κροκόπελος Ήδς, περίεργον!) Νεράϊδα Μαντιογράφου, Μαρίαν Γ. Μπουρα-τίου, Ίριδα, Κόντε Ραπαράκη (τί νὰ σου πῶ, δὲν τὸ ἐνόησα τὸ καλαμπούρι!) Τσίρ-Τσώρ (μὰ κ' ἐγὼ ἔχω τὴν καλλίστην ἰδέαν περὶ τοῦ φίλου μου ἐκείνου.) Ἡλιον (εἶπα ὅχι!) Ἡμερο-Γατάκι (θὰ μου γράφῃ τώρα πλέον συχνά;) Ἀνδρέα Δημ. Κοντουρωτίου, Αἰνυλίαν Εἰμαρμένην (ή ὅποια μου γράφει διάφορα ἀ-στειότατα διὰ τὸ ψευδώνυμον Κέφαλος.) Κέ-φαλον (ὥραϊον τὸ ἔμμετρον παιδικὸν πνεῦμα και θὰ δημοσιευθῇ.) Αρχιζέλιον (ποῦ εἶνε τὸπον νὰ γράψῃ τὸ ἀστεῖον του και εἰς αὐτὴν ἀ-κόμη τὴν τυπικὴν ἐπιστολήν της ἀνανώσεως!) Σωτήριον Σοφιστόπουλον, Πέτρον Γρυπάρη, Δημήτριον Στεριώτην, Έτσι μάρεσει, (πραγ-ματικῶς δραματικωτάτη ή συνάντησις!) Φροσού-λα και Κωνσταντίνον Ι. Καμπούρογλου, Κατίναν Δ. Ράλλια, Μαριάνθη Δ. Ἀρτέ-μη, Δ. Θ. Πολυζοῖδην (ἔλαβα.) Μαρίαν Σ. Χαλκοκορύδην, Πεταλούδαν τῶν Σερρών, Παχὺν Τσίρον (τὸ ἔστειλα περίεργον ὅμως νὰ σου στείλουν χωρὶς νὰ προτείνῃς!) Αστερόεσσαν Νύκτα, Ζαππίδα, Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ (καλλίτερα ὅχι, δι' ἐκείνου πού μου γράφεις.) Πάτροκλον Δ. Παυλίδην, Ἐλπιδοφόρον (τὸν ὑποῖον συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον της ἀγαπῆ-της του μάμμης) Λευκὸ Μαρουσάκι, Γλυκὺ-λάλον Ἀνδρόν (θὰ εἰδοποιῶ λοιπὸν αὐτὰς πού σου ἔστειλαν, ὅτι ἐγάρησαν τὰ τετράδιά των, εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.) Πηνελόπην Κοκκινο-πούδον, Οδασικτῶνα, Τρικυμιώδη Μαλέαρ (βλέπεις ὅτι κατ' ἐγείνε και δι' αὐτὸ πού μου γράφεις.) Αἰψυτον (ἂ, ὅχι, δὲν ἔχεις δικαίω-μα και εἰς ὄνρον, ἐπειδὴ ἐκέρδισες μίαν συν-δρομὴν τοῦ 1898 εἰς τὸ Λαχεῖον!) Έλλησπον-τος, Θυμάρη τοῦ Καρμαπατῆ, Ίσηνην Σ. Σωτήριον, Ἐρμὴν τοῦ Πραξιτέλους (ὁλας εἰ-δουλου περιττόν νὰ το γράψω!) Ἀετὸν τῶν Ό-ρέων (λαμβάνονται ἐμπροσθέντως.) Ίουλίαν Τριανταφυλλίδου, Μέλλονσαν Καλλιτέχνη (ἡτο τυπογραφικὸν λάθος, παρελήφθη δόκιμος γραμμὴ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω.) Ιωάννην Χρι-στοφίδην, (και ή λύσις; πού εἶνε;) Δωρο-θέαν Παπαλὸν, Ναυτοπούλα, Φίλεργον Κό-ρην, Ἀτρόμητον Θαλασσομάχον, (περιμένω.) Κόρην τοῦ Πηλίου (φαίνεται ὅτι ἡτο ἐκεῖνος ὁ συνδρομητής μου, ὁ ὅποιος ἦλθε τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας, με ἄλλους φίλους μου.) Μαρίαν Χρι-στοφώ, Καρδερίαν, Νύμφην τοῦ Αἰγαίου (ἔγινες τώρα καλὰ;) Ἀφριμένον Λεοντίαν, Εὐτέρπη, Ζωὴν Ζαλάππα, Σημαίαν της Ἀ-ρίας Λαύρας (ἔστειλα.) Ταρίαν Ταρέα, Ἀρ-δαλονσίαν, Σέλευκον τὸν Κεραννόν, Κροκό-δειλον τοῦ Νείλου, Μαρίαν Ἀραστασίαν, Ἀνθιαμένην Μαργαρίταν, Ἀστραπὴν, Δη-μήτριον Βαρονάκη, Ἰάσωνα Ν. Γεωργιά-δην, Κασάπογλου (ἔλαβον.) Γερναίαν Ἐλ-λινίδα (ἡτο λάθος τυπογραφικόν) ή Μ. Καλ-λιτέχνη ἐξήτει ἀλληλογραφίαν με την Έλλη-

νικήν Σημαίαν, συμφωνοῦσα εἰς ὅ,τι ἔγραψες περὶ αὐτῆς.) Ἀγλαίαν Μαύρον και τὰδελφά-κια της Κωνσταντίνου και Γαλάτειαν Λε-σθιακὸν Ἄρθον, Ἀγκυράν της Φιλίας, Ἀ-λύτην (εἶνε και ἔχουν) Σκανδαλιάρην, Τρε-χχυρεντόπουλον (δὲν ἀμφιβάλλω!) Ἡσυχο Ἀ-εράκι, Μεσολογιτάκι, Ἀσπροῦλα (ὅ,τι μου ἔγραψες ἔκαμα, ἀγαπητὴ μου.) Ἀρνα-Τζίζου, Πουήτριαν Σαυφώ (θὰ τα εἶπω ὅλα εἰς τὸ προσεχές.) Λευκή Χίονα, Ἐνδοξον Στρατιώτην (τί λεπτὰ πού ἔχνογραφεῖς!) Βί-γλαν, κτλ κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Ὀκτωβρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 5 Δεκεμβρίου ε.ε

564. Συλλαβόγριφος.

Τὸ δύομου πρῶτα γράμματα, τὸ τρίτονμου φωτίζει, τὸ σύνολόν μου στρατηγὸν ἀρχαῖον ἀπαρτίζει.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φέλιππου

565. Στοιχειόγριφος.

Άπό ένα λιμανάκι γράμμα τὸ ἀν ἀποβάλλῃς, Παρεῦθς και μεύκολιαν εἰς βουνὸ τὸ μεταβάλλεις.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναύαρχου Θεμιστοκλέους

566. Πυράμις.

Νάντικατασταθῶ-
+ . + σιν οἱ σταυροὶ διὰ
+ . + γραμμάτων ὥστε νὰ
+ . + ἀναγινώσκειται τὸ ὀ-
+ . + νομα ποταμοῦ τῆς

Εὐρώπης, αἱ δὲ ὀκτὼ στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νὰ σχηματίσωσι τὸ ὄνομα βασιλέως τῶν Μυ-κηνῶν, αἱ ἐξ ἀνωτέρω τὸ ὄνομα ἀρχαίου ποιητοῦ, αἱ ἄλλαι τέσσαρες τὸ ὄνομα νήσου τῆς Ἑλλάδος, και αἱ ἄλλαι δύο τὸ ὄνομα Θεῶς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δελφίνου τοῦ Εὐζέινου

567-571. Μαγικὴ Συλλαβή.

Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς οἰουδήποτε γράμ-ματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μίαν συλ-λαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσων ἄλλας τό-σας λέξεις:

Κάρολος, ἴσος, νέος, λέαινα ροῦς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τρομάρα

572. Διπλὴ ἀκροστιχίς.

Τὰρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦσιν ὄνομα ποταμοῦ, τὰ δὲ τρίτα ἀντι-στρόφως ἀναγινωσκόμενα θηρίου. 1, Πρῶν ἐ-παρχία τῆς Τουρκίας. 2, Θεὸς τῶν Αἰγυπτίων, 3, Πτηνόν. 4, Ποταμός. 5, Εἶδος λίθου. 6, Καρπός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τσίρ-Τσώρ

575. Ἑλληποσύμφωνον.

ω-η-α-ω-

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀπομήτου Θαλασσομάχου.

574. Γρίφος.

Εἶδον οἱς κακοῖς ἂ τέρψις.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Κεδρικεζίνου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1897.

493. Ἀναπαράδι (ἀνά, παρά, διά). — 494. Ἡ γὰρ πού κάθεται ἐς τὴν καρέκλα και πηδᾷ και φεύγει. — 495. Ἀνανίας, Θεμιστοκλής, Κλεόμβροτος, Αὔσανδρος. — 496. Ἄκουε πολλὰ και λάλει ὀλίγα. — 497. Ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸ πρῶν φαίνεται.